

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

AHMET HİLMİ SERTER BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2014/10954
Karar Tarihi : 17/11/2016

Başkan : Burhan ÜSTÜN
Üyeler : Nuri NECİPOĞLU
Kadir ÖZKAYA
Rıdvan GÜLEÇ
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Raportör Yrd. : İsmail Emrah PERDECİOĞLU
Başvurucu : Ahmet Hilmi SERTER
Vekili : Av. Mustafa Eren MİT

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, tapuya kayıtlı taşınmazın orman olarak tespiti üzerine açılan davanın reddi nedeniyle adil yargılanma ve mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 1/7/2014 tarihinde Ankara 17. Asliye Hukuk Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm Birinci Komisyonunca 8/12/2014 tarihinde kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 22/2/2016 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

5. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık 21/3/2016 tarihinde sunduğu belge ile mevcut başvuru hakkında kabul edilebilirlik kararının kendilerine gönderilmesi hâlinde 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 49/2. ve Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 71. maddeleri uyarınca görüş bildirebileceğini belirtmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu ve bir diğer davacı tarafından 27/7/1997 tarihinde Marmara

Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan tapu iptali ve tescil davasında, başvuru ve diğer davacı, adlarına tapuya kayıtlı olan Balıkesir ili Marmara Adası Çınarlı köyü Kerenya ve Türkos mevkiinde bulunan taşınmazın 1987 yılında Orman Kadastro Komisyonu tarafından orman alanı olarak tespit edildiğini oysa söz konusu taşınmazın 1939 yılında ihale edilmesi sonucu murisleri R.S. adına tescil edildiğini ve R.S.den kendilerine intikal ettiğini belirtmişler, bu nedenle davanın kabulü ile Kadastro Komisyonu kararının iptalini istemişlerdir.

8. Yargılama devam ederken üçüncü kişiler tarafından konusu aynı taşınmaz olan başka davalar da açılmıştır. Bu davalarda davacılar uyuşmazlık konusu taşınmaz üzerinde ipotek haklarının bulunmasına istinaden icra takibi başlattıklarını ifade etmiş, dolayısıyla taşınmaz için Maliye Hazinesi adına yapılan tespitin iptaline karar verilmesini istemişlerdir.

9. Aynı taşınmaza ilişkin Orman İdaresi tarafından açılan iki ayrı davada da orman olarak tespit edilen taşınmazın tapusunun iptaline, taşınmaza müdahalenin önlenmesine ve taşınmaz üzerinde bulunan hacizlerin kaldırılmasına karar verilmesi istenmiştir.

10. Belirtilen yargılamalar devam ederken başvuru tarafından konusu aynı taşınmaz olan son bir dava daha açılmış; bu davada başvuru, taşınmazın yarı hissesinin diğer mirasçı A.H.S. tarafından T.A.ya satıldığını belirtmiş ancak yasal şufa hakkından dolayı T.A. adına kayıtlı tapunun iptali ile taşınmazın yarı hissesinin kendi adına tescil edilmesini istemiştir.

11. Tümü Marmara Asliye Hukuk Mahkemesinde açılan ve aynı taşınmaza ilişkin olan bu davalar Marmara Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından birleştirilmiş ve dava E.1997/68 sıra sayısında görülmeye devam edilmiştir.

12. Yargılama safhasında dava konusu taşınmazın tedavüllü tapu kayıtları ve krokileri, taşınmazın bulunduğu yöreye ait bulunabilecek en eski tarihli memleket haritası, amenajman planları ve hava fotoğrafları, kadastro tespit tutanakları ile askı ve ilanına ilişkin bilgi ve belgeler toplanarak incelenmiş; 2002 yılında bir fen bilirkişisi, iki teknik bilirkişi ve üç mahallî bilirkişi eşliğinde keşif yapılmış; 2010 yılında üç serbest yüksek orman mühendisi, bir jeoloji mühendisi, bir maden mühendisi bilirkişileri, bir mahalli bilirkişi, bir fen bilirkişisi ve bir harita bilirkişisi eşliğinde tekrar keşif yapılmış; bilirkişilerce hazırlanan raporlar ile düzenlenen harita ve krokiler dava dosyasına dâhil edilmiştir.

13. Yargılama sonunda Marmara Asliye Hukuk Mahkemesi 19/4/2012 tarihli ve E.1997/68, K.2012/50 sayılı kararı ile başvuru tarafından açılan davaların reddine, taşınmazın başvuru ve diğer mirasçı adına kayıtlı olan tapusunun iptaline, taşınmazın orman niteliği ile Maliye Hazinesi adına tapuya kayıt ve tesciline hükmetmiştir. Kararın ilgili kısımları şöyledir:

"...

15.05.2010 tarihinde yapılan keşifte hazır edilen bilirkişilere, tapunun 1939 tarihindeki ilk oluşumundan itibaren tüm gittileri ve krokileri ile eski tarihli memleket haritası, hava fotoğrafları ve amenajman planı uygulatılmış, arazinin sınırları ve komşuları belirlenmiş, taşınmaz evvelinin maliye hazinesine ait mermer ocağı olduğu, arazinin yer yer çok dik ve sarp olduğu, topoğrafyasına bağlı olarak gelişmiş sığ toprak yapısı üzerinde özellikle maki

elemenları bulunduğu, arazi üzerindeki çatlaklı kayalık alanlarda ardıc türleri ile yine derin topraklı alanlarda ardıc ve seyrek kızılçam ağaçlarının bulunduğu, arazi meyilinin çok dik olduğu alanlarda yer yer mermer kayalarının açığa çıktığı, aşırı otlatma ve düzensiz faydalanma neticesinde bitki dokusunun bozuk olduğu anlaşılmış,

Yine bilirkişilerce dosya arasına alınan memleket haritasının ölçeği kadastro paftası ölçeğine, kadastro paftası ölçeği de memleket haritası ölçeğine çevrildikten sonra, her iki harita komşu ve yakın komşu parselleri de içine alacak şekilde birbiri üzerine aplike edilmiş, bu şekilde çekişmeli taşınmazın konumu çevre parsellerle birlikte haritalar üzerinde gösterilerek bilirkişilerin onayını taşıyan uygulama ve araştırmaya dayalı kroki düzenletirilerek rapor alınmış,

Gerekçeli ve denetime açık olduğu anlaşılıp hükme esas alınan bilirkişi raporları ve hazırlanan krokilerden de anlaşıldığı üzere, dava konusu taşınmaz üzerinde 1930 yıllarda maden olarak işletilmiş çıplak alanların bulunduğu, ayrıca aşırı otlatma ve düzensiz faydalanma neticesinde bitki dokusunun bozulduğu belirlenmiş, ancak öncesi orman olan bir yer üzerindeki orman bitki örtüsü yok edilmiş olsa dahi bu vasfını kaybetmeyeceği, taşınmazın toprak ve su muhafaza karakteri itibarıyla 1945 Yılında yürürlüğe giren 4785 Sayılı Yasa kapsamında devletleştirmeye konu orman vasfında olduğu anlaşılmıştır.

Ayrıca, taşınmaz deniz kenarında bulunduğundan jeoloji mühendisine inceleme yaptırılmış, dava konusu taşınmazın kıyı kenar çizgisi içerisinde kalmadığı, çizginin taşınmazın sınırı üzerinden geçerek taşınmazın herhangi bir kısmını içerisine almadığı anlaşılmıştır.

Bütün bu anlatımlardan sonra; aralarında ihtiyari dava arkadaşlığı bulunan davacılar Hilmi ve E. Serter'in davalarının reddine, birleşen dava davacısı orman idaresinin davasının kabulüne, birleşen şufa davasının konusuz kalması nedeniyle karar verilmesine yer olmadığına, takip edilmeyen diğer davaların ise açılmamış sayılmasına karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm tesis edilmiştir.

..."

14. İlk Derece Mahkemesi kararına karşı başvuru tarafından temyiz talebinde bulunulması üzerine temyiz incelemesini yapan Yargıtay 20. Hukuk Dairesi 20/5/2013 tarihli ve E.2013/1409, K.2013/5784 sayılı ilamı ile onamaya hükmetmiştir. İlamın ilgili kısımları şöyledir:

"...

Dava dilekçesindeki açıklamaya göre dava, tapu kaydına dayalı on yıllık süre içinde açılan orman kadastrasına itiraz ve kesinleşen orman kadastrosu sınırları içinde kalan tapu kaydının iptal ve tesciline ilişkindir.

Çekişmeli taşınmazın bulunduğu yerde dava tarihinden önce 31.07.1987 - 31.01.1988 tarihinde ilan edilerek kesinleşen orman kadastrosu ve 2/B uygulaması vardır.

İncelenen dosya kapsamına, kararın dayandığı gerekçeye, uzman orman bilirkişi kurulu tarafından eski tarihli hava fotoğrafları ve memleket

haritasına dayalı olarak yönteminde uygun biçimde yapılan inceleme ve araştırma sonucunda çekişmeli taşınmazın öncesinin kızılçam, ardıç maki bitkileri ile kaplı yüksek eğimli orman sayılan yerlerden olduğu, 4785 sayılı Kanun karşısında davacıların dayandığı tapu kaydının değerinin bulunmadığı anlaşıldığına göre, yerinde görülmeyen temyiz itirazlarının reddi ile usul ve kanuna uygun olan hükmün ONANMASINA,

... "

15. Başvurucu bu defa karar düzeltme talebinde bulunmuş, yapılan değerlendirme sonucu Yargıtay 20. Hukuk Dairesi 10/4/2014 tarihli ve E.2013/9980, K.2014/4322 sayılı ilamı ile başvurusunun esasa ilişkin karar düzeltme isteklerinin reddine ancak başvurusunun söz konusu taşınmaz üzerindeki hâkimiyetinin bir tapu kaydına dayandığı hususu gözetilmeden hakkında el atmanın önlenmesi hükmünün İlk Derece Mahkemesince kurulmasının doğru olmadığına hükmetmiş; bu hususun ise İlk Derece Mahkemesi kararının düzeltilerek onanması yolu ile giderilebileceğini belirterek 20/5/2013 tarihli onama ilamının kaldırılmasına, 19/4/2012 tarihli İlk Derece Mahkemesi kararının düzeltilerek onanmasına karar vermiştir.

16. Yargıtay 20. Hukuk Dairesinin 10/4/2014 tarihli düzelterek onama ilamı başvurusuya 3/6/2014 tarihinde tebliğ edilmiştir.

17. Başvurucu 1/7/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

B. İlgili Hukuk

18. 9/7/1945 tarihli ve 4785 sayılı Kanun'un 1. maddesi şöyledir:

"Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte varolan gerçek veya tüzel özel kişilere, vakıflara ve köy, belediye, özel idare kamu tüzel kişiliklerine ilişkin bütün ormanlar bu kanun gereğince devletleştirilmiştir. Bu ormanlar hiç bir işlem ve bildirim lüzum olmaksızın Devlete geçer."

19. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu'nun 1007. maddesi şöyledir:

"Tapu sicilinin tutulmasından doğan bütün zararlardan Devlet sorumludur.

Devlet, zararın doğmasında kusuru bulunan görevlilere rücu eder.

Devletin sorumluluğuna ilişkin davalar, tapu sicilinin bulunduğu yer mahkemesinde görülür."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

20. Mahkemenin 17/11/2016 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

21. Başvurucu, kendisine miras yolu ile intikal eden Balıkesir ili Marmara Adası Çınarlı köyü Keranya ve Türkos mevkiinde bulunan taşınmazın 1987 yılında Orman Kadastro Komisyonu tarafından alınan (orman alanı olarak) tespit kararının iptali için açtığı davanın 1945 yılında yürürlüğe giren 4785 sayılı Kanun'un dayanak alınarak reddedildiğini ancak söz konusu taşınmazın murisi adına 1939 yılında tescil edildiğini, 1987 yılındaki Komisyon kararına istinaden taşınmaza orman niteliği kazandırılmasının maddi gerçekliğe aykırı olduğunu, yargılamada sadece tek bir bilirkişi

heyeti raporuna dayanıldığı, rapora itirazların dikkate alınmadığını, taşınmazın bulunduğu bölgede başka davaların olup olmadığı yönünde inceleme yapılmadığını, aynı çevrede bulunan başka taşınmazların kayıtlarının incelenmediğini, taşınmazın öncesinin orman oluşuna yönelik sayısal bir verinin aktarılmadığını, bilirkişilerin hesap ve tespitlerinin hatalı olduğunu, taşınmazın murisçe edinme tarihi itibarıyla en eski memleket haritası ile hava fotoğraflarının mahallinde uygulanıp hüküm kurulmadığını, sonuç olarak bu hususlar açıklanmadan karar verildiğini belirterek gerekçeli karar hakkının; kendisine murisinden intikal eden tapulu taşınmazın orman olarak nitelendirilip elinden alındığını belirterek mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüş; ihlallerin tespiti ile kamu makamları aleyhine yargılama giderlerine hükmedilmesini talep etmiştir.

B. Değerlendirme

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B.No: 2012/969, 18/9/2013, § 16).

23. Başvurucunun, kendisine miras yolu ile ilgili taşınmazın 1987 yılında Orman Kadastro Komisyonu tarafından orman alanı olarak tespiti kararının iptali için açtığı davada talebinin 1945 yılında yürürlüğe giren 4785 sayılı Kanun'un dayanak alınarak reddedildiği, ancak söz konusu taşınmazın murisi adına 1939 yılında tescil edildiği, taşınmaza orman niteliği kazandırılmasının maddi gerçekliğe aykırı olduğu, yargılamada sadece tek bir bilirkişi heyeti raporuna dayanıldığı, rapora itirazların dikkate alınmadığı, taşınmazın bulunduğu bölgede başka davaların olup olmadığı yönünde inceleme yapılmadığı, aynı çevrede bulunan başka taşınmazların kayıtlarının incelenmediği, taşınmazın öncesinin orman oluşuna yönelik sayısal bir verinin aktarılmadığı, bilirkişilerin hesap ve tespitlerinin hatalı olduğu, taşınmazın murisçe edinme tarihi itibarıyla en eski memleket haritası ile hava fotoğraflarının mahallinde uygulanıp hüküm kurulmadığı, sonuç olarak bu hususlar açıklanmadan karar verildiği şikâyetlerinin yargılamanın sonucuna dönük olduğu anlaşılmış; bu bağlamda ilgili şikâyetlerin adil yargılanma hakkı kapsamında yargılamanın sonucunun adil olmadığı yönünden incelenmesi uygun görülmüştür.

24. Öte yandan başvurunun kendisine murisinden intikal eden tapulu taşınmazın orman olarak nitelendirilip elinden alındığı şikâyetinin mülkiyet hakkı yönünden ayrıca incelenmesi uygun görülmüştür.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

a. Yargılamanın Sonucu İtibarıyla Adil Olmadığına İlişkin İddia

25. Başvurucunun bu başlık altında incelenecek şikâyetlerinin özü Mahkemelerin kanunları hatalı yorumladığı ve yanlış karar verdiği iddiasına dayandığından bu şikâyetler adil yargılanma hakkı kapsamında hakkaniyete uygun yargılanma hakkı yönünden incelenmiştir.

26. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrası ile 6216 sayılı Kanun'un 49. maddesinin (6) numaralı fıkrasında, bireysel başvurulara ilişkin incelemelerde kanun yolunda gözetilmesi gereken hususların incelemeye tabi tutulamayacağı, 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında ise açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Mahkemece kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir.

27. Bir anayasal hakkın ihlali iddiası içermeyen, yalnızca derece mahkemelerinin kararlarının yeniden incelenmesi talep edilen başvuruların açıkça dayanaktan yoksun ve Anayasa ile Kanun tarafından Mahkemenin yetkisi kapsamı dışında bırakılan hususlara ilişkin olduğu açıktır (*Miraş Mümessillik İnş. Taah. Reklam. Paz. Bas. Yay. San. Tic. A.Ş.*, B. No: 2012/1056, 16/4/2013, § 34).

28. İlke olarak derece mahkemeleri önünde dava konusu yapılmış maddi olay ve olguların kanıtlanması, delillerin değerlendirilmesi, hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanması ile derece mahkemelerince uyumsuzlukla ilgili varılan sonucun esas yönünden adil olup olmaması bireysel başvuru incelemesine konu olamaz. Bunun tek istisnası, derece mahkemelerinin tespit ve sonuçlarının adaleti ve sağduyuyu hiçe sayan tarzda bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik içermesi ve bu durumun kendiliğinden bireysel başvuru kapsamındaki hak ve özgürlükleri ihlal etmiş olmasıdır. Bu çerçevede kanun yolu şikâyeti niteliğindeki başvurular, bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik içermedikçe Anayasa Mahkemesince incelenemez (*Necati Gündüz ve Recep Gündüz*, B. No: 2012/1027, 12/2/2013, § 26).

29. Somut başvuruya konu yargılama süreci başvurucuya miras yolu ile intikal eden taşınmazın 1987 yılında Orman Kadastro Komisyonunca orman alanı olarak tespit edilmesi üzerine başvurucu tarafından Komisyon kararının iptali istemi ile 27/7/1997 tarihinde Marmara Asliye Hukuk Mahkemesi nezdinde açılan tapu iptali ve tescil davası ile başlamıştır. Söz konusu dava, aynı taşınmazın orman olarak tespitinden kaynaklanan ve farklı taraflarca açılan başka davalarla birleştirilmiş, yargılama bu şekilde sürdürülmüştür. Yargılama boyunca İlk Derece Mahkemesi taşınmaza ilişkin kayıtları, aynı yöreye ait memleket haritalarını, amenajman planlarını, hava fotoğraflarını, kadastro tespit tutanaklarını getirterek incelemiş, 2002 yılında altı kişilik bilirkişi heyeti ile keşif yapmış; 2010 yılında sekiz kişiden oluşan farklı bir bilirkişi heyeti ile keşfi tekrarlamış; hazırlanan bilirkişi heyeti raporu ile düzenlenen harita ve krokileri dava dosyasına dahil etmiş, ayrıca taşınmazın deniz kenarında bulunduğu hususunu dikkate alarak bir jeoloji mühendisine de inceleme yaptırmış; nihayetinde gerekçeli ve denetime açık olduğuna kanaat ettiği bilirkişi raporları ile yargılama kapsamında toplanan diğer delillere dayanarak başvurucunun taleplerinin reddine yönelik hüküm oluşturmuştur. Bu hüküm temyiz ve karar düzeltme aşamalarında Yargıtay 20. Hukuk Dairesinin denetiminden geçerek kesinleşmiş ve yargılama süreci sona ermiştir (bkz. §§ 7-15).

30. 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 33. maddesi gereği hukukun uygulanması ve yorumlanması hâkimin resen gözeticeği bir husustur (*Şerafettin Eken ve diğerleri*, B. No: 2013/1902, 24/6/2015, § 36). Somut olayda da İlk Derece Mahkemesi, 1997 yılında açılan dava ile başlayan yargılama sürecinde başvurucunun taleplerini topladığı deliller ile ulaştığı sonuca göre reddetmiştir. Ret kararı da temyiz ve karar düzeltme aşamalarında Yargıtay denetiminden geçerek kesinleşmiştir.

31. Açıklanan nedenlerle başvurucunun adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddiasının kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin olduğu, Derece Mahkemesi kararlarının bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik içermediği anlaşıldığından başvurucunun bu şikâyetlerinin diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Taşınmazın Orman Olarak Tespit Edilmesi Nedeniyle Mülkiyet Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

32. Başvurucu kendisine miras yolu ile intikal eden taşınmazın orman olarak tespit edilmesi sonucunda tapunun iptal edilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

33. Anayasa'nın 35. maddesinde herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu, bu hakkın ancak kamu yararı amacıyla kanunla sınırlanabileceği, mülkiyet hakkının kullanılmasının toplum yararına aykırı olamayacağı hükme bağlanmıştır.

34. Mülkiyet hakkı, kişiye -başkasının hakkına zarar vermemek ve yasaların koyduğu sınırlamalara uymak koşuluyla- sahibi olduğu şeyi dilediği gibi kullanma ve tasarruf etme, onun ürünlerinden yararlanma olanağı verir (AYM, E.2011/58, K.2012/70, 17/5/2012).

35. Anayasa'da mülkiyet hakkının kapsamı diğer bazı maddelerde yer alan hükümlerle çerçevelenmiştir. Bu bağlamda ormanlara ilişkin 169. ve 170. maddelerde Anayasa'nın 35. maddesinde düzenlenen mülkiyet hakkı güvencesinin çerçevesini belirleyen kurallar yer almaktadır (AYM, E.2011/18, K.2012/53, 11/4/2012).

36. Temel bir değer olarak çevrenin korunması ve herkesin çevreden eşit şekilde yararlanma hakkının bir uzantısı olarak Anayasa'nın 169. maddesinde ormanların devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu belirtilerek bu alanlarda özel mülkiyet yasaklanmıştır. Bu nedenle belli bir sürenin geçmesiyle söz konusu alanlarda özel mülkiyet edinilmesi olanaklı değildir (AYM, E.2009/31, K.2011/77, 12/5/2011).

37. Mülkiyet hakkı mutlak bir hak olmayıp kamu yararı amacıyla sınırlandırılabilir, bu sınırlandırmanın ölçülü ve orantılı olması gerekir. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) hem kıyılar hem de ormanlarla ilgili kararlarında, kadastro tespiti ya da satın alma yoluyla tapulu taşınmazları edinen kişilerin tapularının kıyı kenar çizgisi ya da orman alanı içinde kaldığı gerekçesiyle ve herhangi bir tazminat ödenmeksizin iptal edilmesini Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesinin ihlali olarak nitelendirmiştir. AİHM bu kararlarında çevrenin korunmasına ilişkin kamu yararı ile bireyin mülkiyet hakkının korunması arasında makul bir dengenin bulunması gerektiğini belirterek karşılığı ödenmeksizin mülkiyet hakkına müdahale edilemeyeceği sonucuna ulaşmıştır (*N.A. ve diğerleri/Türkiye*, B. No: 37451/97, 11/10/2005, § 41).

38. Ormanların korunması amacıyla mülkiyet hakkına müdahale edilmesi meşru olmakla birlikte bu kamusal külfetin tamamının mülk sahiplerine yüklenemeyeceği ve kanun koyucunun buna uygun çözüm yolları bulması gerekeceği açıktır (AYM, E.2009/31, K.2011/77, 12/5/2011).

39. 4721 sayılı Kanun'un 1007. maddesi tapu sicilinin tutulmasından doğan bütün zararlardan devletin sorumlu olduğunu, zararın doğmasında kusuru bulunan görevlilere devletin rücu edebileceğini hüküm altına almıştır.

40. Başvuru konusu somut olayda başvurucuya -mürisinin 1939 yılında gerçekleşen kazanımının ardından- miras yolu ile intikal eden tapulu taşınmazın 1987 yılında verilen Orman Kadastro Komisyonu kararı ile orman sınırlarında olduğunun tespit edildiği, başvurucu tarafından bu kararın iptali istemiyle açılan davanın ise reddedildiği, yargılamanın sonunda taşınmazın başvurucu ve diğer mirasçı adına kayıtlı tapusunun iptal edilip taşınmazın orman niteliği ile idare adına tapuya kayıt ve tescil edildiği görülmektedir.

41. Tapu işlemleri kadastro tespiti işlemlerinden başlayarak birbirini takip eden ve bir bütün oluşturan işlemler olduğundan bu aşamalardaki işlemlerden doğan zararlardan 4721 sayılı Kanun'un 1007. maddesine göre devletin sorumluluğu olduğunun kabulü gerekir. Burada devletin kusursuz sorumluluğu söz konusu olabilir. Sicillerin doğru tutulmasını üstlenen ve doğru tutulacağını taahhüt eden devlet, gerçeğe aykırı ve dayanaksız kayıtlardan doğan zararları da ödemekle yükümlüdür (*Nazmiye Akman*, B. No: 2013/1012, 16/4/2013, § 25).

42. Tapu işlemleri nedeniyle zarar görenler, 4721 sayılı Kanun'un 1007. maddesi gereğince zararlarının tazmini için 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Borçlar Kanunu'nun 146. maddesi gereğince on yıllık zamanaşımı süresinde Hazine aleyhine adli yargıda dava açabilirler (*Nazmiye Akman*, § 27). Ancak kendisine miras yolu ile intikal eden taşınmazın murisi tarafından 1939 yılında ihale yolu ile edinildiğini ileri süren başvurunun 4721 sayılı Kanun'un 1007. maddesine dayanarak tazminat davası açtığına dair herhangi bir bilgi veya belgenin bireysel başvuru dosyası kapsamında sunmadığı görülmektedir. Bu anlamda ihlale neden olduğu ileri sürülen iddiaya ilişkin olarak idari ve yargısal yollara başvurulmadığından başvuru yollarının usulünce tüketildiği söylenemez.

43. Açıklanan nedenlerle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasının yetkili derece mahkemeleri önünde tanınan başvuru yolları tüketilmeden bireysel başvuru konusu yapıldığı anlaşıldığından başvurunun diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Yargılamanın sonucu itibarıyla adil olmadığına ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Taşınmazın orman olarak tespit edilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *başvuru yollarının tüketilmemiş olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA 17/11/2016 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ